

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ»

УДК 338

Кутідзе Л.С.

канд. економ. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ, БІЗНЕСУ І ГРОМАДСЬКОСТІ

На сьогодні існує нагальна потреба у формуванні механізму, який забезпечить ефективну та дієву систему співпраці держави, бізнесу та громадськості. Незважаючи на різновекторність інтересів цих суб'єктів, усі вони зацікавлені у забезпеченні стратегічної стабільності, що робить необхідним перехід до системних та тривалих відносин між партнерами.

У системі міжсекторальних взаємодій можна виділи три групи партнерських відносин: соціальне партнерство (як діалог соціальних партнерів, соціальний діалог), державно-громадське партнерство (громадянський діалог) та державно-приватне партнерство.

Проблеми співпраці, насамперед, проявляються в недоліках законодавчої бази, що визначає права та відповідальність сторін, недосконалості форм і методів реалізації партнерських відносин, відсутності конкурентних умов для ефективного співробітництва, нерозвиненості інвестиційного та інноваційного середовищ [1].

Механізми співпраці поєднують сукупність правових, організаційно-управлінських та економічних методів, форм, стимулів та інструментів, спрямованих на гармонізацію інтересів держави, бізнесу та громадських інститутів у вирішенні ключових питань життєдіяльності суспільства.

Оцінювання ефективності тристороннього партнерства повинно здійснюватися через систему критеріїв, які мають відповідати визначеним принципам та відображатися через конкретні індикатори і показники. Багатогранність відносин, які виникають між державою, бізнесом та громадськістю обумовлює складність формування системи критеріальних оцінок міжсекторного партнерства. Відповідно, не існує єдиного універсального показника, за допомогою якого можна було б оцінити результативність міжсекторної взаємодії [2].

В механізмі регулювання міжсекторного партнерства виділяють загальні та індивідуальні показники.

До загальних належать показники, які мають характеризувати:

- економічну ефективність міжсекторного партнерства в контексті завдань сталого розвитку – темпи зростання ВВП, виробництво валової доданої вартості, динаміка інвестицій та ін.;

- соціальну ефективність – рівень зайнятості населення, стан соціально - трудових відносин на ринку праці, зменшення відтоку трудових мігрантів за

кордон, стан здоров'я та тривалість життя населення та ін.; – екологічну ефективність – зниження викидів шкідливих речовин стаціонарними джерелами забруднення, промислових токсичних відходів; зростання витрати на капітальний ремонт основних засобів природоохоронного значення тощо.

Окрім загальних, ефективність тристороннього партнерства характеризують, також, індивідуальні критерії та відповідні їм показники, властиві кожній із сторін. Їх вибір обумовлюється функціями участі суб'єкта тристороннього партнерства, а також специфікою об'єкта угоди, в межах якої здійснюється їх взаємодія.

Ефективна взаємодія влади з бізнесом і громадськістю потребує створення сприятливого середовища. Відповідно, від органів влади необхідна робота по створенню та формуванню свого позитивного іміджу [3, с. 47]. Способами вдосконалення взаємодії та її ефективності є активний розвиток електронного урядування, запровадження різноманітних цифрових послуг для бізнесу і населення.

Таким чином, тристороннє партнерство - це складна система, ефективність функціонування якої вимагає формування відповідних механізмів взаємодії на основі визначення як загальних, так й індивідуальних критеріїв ефективності для усіх сторін. Механізми розвитку міжсекторного партнерства повинні постійно вдосконалюватися і збагачуватися новими елементами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бержанір А.Л. Стрембіцька Л.Л. Стратегії взаємодії держави та бізнесу в умовах становлення ринкових відносин в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. № 10. С.134-139.
2. Слюсаренко В.Є. Формування механізму тристороннього партнерства – держави, бізнесу та громадських інституцій. [Регіональна економіка](#). 2014. № 1. С. 141-148.
3. Кравцова З.С. Окремі аспекти взаємодії органів державної влади та інститутів громадянського суспільства. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 2. С.46- 49